

se, hvad det var, jeg præcis sagde. Jeg sagde, og det er så også et svar til hr. Kristian Thulesen Dahl:

Da vi diskuterede Amsterdamtraktaten var der i hvert fald et parti, der i Folketinget og i debatten ude omkring gjorde meget ud af at fortælle den danske befolkning, at når man satte et kryds ved, om man sagde ja eller nej til Amsterdamtraktaten, satte man også kryds ved Schengen, man satte kryds ved, om den danske grænsekontrol skulle væk.

Det var argumentationen dengang. Det blev et meget stort ja. Derfor sagde jeg til et medlem af det parti, som brugte den argumentation, at så burde det parti jo nå til den logiske konklusion, at når et stort flertal har sagt ja, har det nok også sagt ja til det andet.

Jeg har aldrig selv brugt den argumentation, men jeg forsøgte ligesom at imødegå de argumenter, som er kommet fra Dansk Folkepartis side på Schengenområdet. Det var det, jeg sagde – det er til hr. Keld Albrechtsen – og det håber jeg fremgår meget klart lige nu.

Vi kan naturligvis ikke støtte det fremsatte forslag til vedtagelse fra Dansk Folkeparti. Det vil jeg selvfølgelig også sige.

Så spurgte hr. Keld Albrechtsen også, om ikke jeg synes, at det var for dårligt, at vi ikke havde drøftet det møde, der er i morgen på justitsministerplan, frem og tilbage osv.

Det møde, der er i morgen, og som vi altså er blevet orienteret om er et uformelt møde – nu ved jeg ikke, om Enhedslisten har generalforsamling i den her tid, det er der mange af os andre, der er til – er lidt ligesom det sidste punkt på en generalforsamlings dagsorden, nemlig eventuelt, hvor man kan diskutere meget, men intet kan vedtages. Derfor ser jeg faktisk ikke de helt store problemer i det her. Jeg synes, det er dejligt, vi ved, at der er de debatter, men at intet kan vedtages. Så jeg synes lige, at hr. Keld Albrechtsen skal prøve at hidse sig lidt ned.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Ja, så fik vi det sat på plads.

Men der var også et andet spørgsmål, som kom fra fru Pernille Frahm i forhold til åbenheden. Det var et spørgsmål, der knyttede sig til det initiativ, som regeringen har taget i forhold til grov miljøkriminalitet.

Som fru Pernille Frahm ved, har jeg haft lejlighed til at præsentere det over for Folketinget tidligere og forud for det uformelle minister-

rådsmøde, vi har i Berlin torsdag og fredag, hvor jeg selv har ønsket, at vi skal have endnu en debat om det her. På den debat, vi havde den 28. maj sidste år på det åbne ministerrådsmøde, det åbne møde endda, hvor jeg havde lejlighed til at præsentere det som et dansk initiativ, kunne jeg mærke på mine kolleger, at der var meget sympati for, at vi også koncentrerer samarbejdet om den kriminalitet, som jo også befolkningen er stærkt optaget af.

Det er bl.a. den grove miljøkriminalitet, hvor borgerne jo på nethinden har de olietankskibe, der renser deres tanke i åbent hav, og som ved, at det forurener vores strande. Og vi ved alle sammen, at hvis vi skal kunne retsforfølge de pågældende, kræver det, at vi har et internationalt samarbejde også på det strafferetlige område. Al den stund det strafferetlige område er mellemstatsligt samarbejde, så er det noget, der hører til i søjle 3. Det er det nu, det er det også efter Amsterdamtraktatens ikrafttræden. Og derfor kan jeg ikke forstå, hvis det er et område, hvor SF vil bebrejde regeringen at have taget et initiativ.

Den fg. formand (Anders Mølgaard):

Hr. Keld Albrechtsen for tredje og sidste korte bemærkning og derefter fru Elisabeth Arnold.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu kan jeg høre, at fru Lene Espersen har indledt en hastig retræte i spørgsmålet om det historiske, og det er jeg meget tilfreds med.

Så vil jeg gerne spørge fru Lene Espersen en gang til med hensyn til dette ministerrådsmøde, som vi altså ikke har fået nogen orientering fra regeringen om. Det vil jeg gerne understrege. Er det ikke korrekt, at i det regelsæt, vi har i Europaudvalget, er det sådan, at hvis der er væsentlige ting på dagsordenen, hvad enten det er et formelt eller såkaldt uformelt ministerrådsmøde – og det er jo som regel på de uformelle, at det allervigtigste foregår – skal væsentlige spørgsmål forelægges for Europaudvalget?

Det er jo åbenlyst ikke blevet overholdt i den her sag, for det er jo utrolig væsentlige spørgsmål, som er på dagsordenen.

Jeg har forstået, at det bl.a. – det kan ministeren jo så oplyse om er rigtigt – er en drøftelse af de spørgsmål, som er i dagspressen i dag, med hensyn til uafklarede problemer om en række konventioner, som man vil flytte fra det mellemstatslige til det overstatslige, og som mi-